

HERBORGSANGEN

Mel.: Jeg ved, hvor der findes en have så skøn.

1

Jeg ved, hvor man finder det skønneste sted,
det gør man i HERBORG, hvor jorden er fed,
hvor før der var hede, nu afgrøder står,
her dyrker man tro sine forfædres jord.

2

Om Herborg man taler, - af Herborg går ry,
her er bondelandet, og her er der by,
stationen er nedlagt, på banen gror græs,
hvor før der var travlhed - med brunkul i læs.

3

Vi ved vores by var så driftig engang
endnu kan vi lytte til håndværkers sang,
de dagligdags toner, dem må vi ha' med,
de kommer fra tømrer, mekaniker, smed.

4

I skolen man kan træffe lille og stor,
i skolen langt mere end lærdommen gror,
i sorg og i glæde i alvor og leg,
til skolen hver generation finder vej.

5

På sportspladsen leger man sommeren rundt
der samles de unge, - at dyste er sundt.
I "salen" er vinterens fri gymnastik,
fra tre år - til tres - man kan mødes så kvik.

6

I kirken, som snart runder hundrede år,
man kommer og lytter til bibelens ord.
I sognet er minder, om kirken der faldt,
det vidner om, da det for Herborg gik galt.

7

De fredede bakker, - gå tur til det sted,
her oplades sindet, for her er der fred,
de græssende får går så stille omkring,
mens rovfugl og sangfugl mod himlen slår sving.

8

Hvor bækken sig rislende snor gennem eng,
der redes af blomster den dejligste seng,
tag bare et hvil i det duftende græs,
da glemmer du modgang og hverdagens stres.

9

Et sammenhold trives herude mod vest,
her snakker man sammen til hverdag og fest,
man hjælper hinanden så vidt som man kan,
det gør man i by - og det gør man på land.

10

Jeg tror ikke der er en eneste plet
I Danmark, hvor alt er så lyst og så let,
som netop i Herborg, det sogn hvor vi bor,
hvor meninger brydes, - hvor trivselen gror.

Tove Dahl, 1990